

OPINII PRIVIND ACȚIUNILE SEPARATISTE CARE VIZEAZĂ ROMÂNIA

OPINIONS REGARDING THE SEPARATIST ACTIONS TARGETING ROMANIA

*General (r.) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU**

Rezumat: La finalul celui de-al Doilea Război Mondial s-au dezvoltat tendințe agravante, periculoase, respectiv o politică de secesiune din Europa Centrală și de Est în mod deosebit, (dar și de Vest), dând ca exemplu situația teritoriului românesc și politica acerbă revizionistă a Ungariei.

Subliniem termeni precum: dreptul minorităților, secesiune, autodeterminare, autonomie etc. și principalele acțiuni revizioniste întreprinse pe teritoriul României, de către reprezentanții populației minoritare maghiare cu sprijinul altor state, în principal al Ungariei.

Cuvinte cheie: secesiune; acțiuni separatiste; minorități; autonomie; stat unitar; granițe; tratat; constituție.

Abstract: At the end of the Second World War, aggravating, dangerous tendencies developed, respectively a secession policy from Central and Eastern Europe in particular, (but also from Western world too), giving as an example the situation of the Romanian territory and the fierce revisionist policy of Hungary.

We emphasize terms such as: minority rights, secession, self-determination, autonomy etc. and the main revisionist actions undertaken on the Romanian territory by representatives of the Hungarian minority population with the support of other states, mainly of Hungary.

Keywords: secession; separatist actions; minorities; autonomy; unitary state; borders; treaty; constitution.

Secesiunea este un proces de anvergură, care a dus deja, în multe state ale lumii la constituirea unor state mărunte, cu viabilitate îndoielnică.

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România,
anghel.andreescu@gmail.com

Franța se confruntă cu separatiștii din Corsica, Bretania, cu revendicări de autonomie regională și culturală din partea Alsaciei, Lorena și alte regiuni ale țării.

Marea Britanie cu acțiuni separatiste din partea Scoției, acum bogată în petrol, cu Țara Galilor și alte ținuturi.

Spania este terorizată de separatiștii basci și catalani.

Italia cu autonomia *Teritoriului de Nord* (Padania).

Precedentul *modelul tirolez* este îmbrățișat de minoritatea maghiară din Transilvania.

Serbia are probleme, după dezmembrare cu Kosovo, locuită acum predominant de albanezi, dar care a constituit leagănul națiunii sârbe.

Belgia, stat federal, apreciat drept model de înțelegere între comunități se confruntă cu o puternică mișcare secesionistă. În Belgia nu există noțiunea de minorități, ci doar de comunități etnice, iar regiunea rămâne un model al modului de conviețuire a celor trei comunități lingvistice într-un stat.

Cuvântul minoritate, poate avea trei sensuri: literar (pondere demografică), politic (decizii politice) și juridic (creat de secesioniști).

Cu scenariu secesioniste se confruntă și alte state, precum: Canada (Québec), Australia (partea de vest), Noua Zeelandă, SUA, Federația Rusă etc.

Purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat al SUA, Nicholas Burns a explicat că Washingtonul sprijină solicitările minorităților naționale din Europa Centrală pentru păstrarea tradițiilor culturale proprii, participarea la procesele politice ale țărilor în care trăiesc, dar sub nici o formă SUA, „nu recunoaște conceptul de autonomie existent”.

Autonomizarea, autodeterminarea și autogovernarea au devenit cele mai importante obiective de acțiune ale revizionistilor maghiari.

Obiectivul cel mai important al statului maghiar a rămas în continuare încorporarea teritoriului românesc din arcul carpatic, a sudului Slovaciei și nordului Voivodinei, în vederea refacerii „*Ungariei Mari*”.

După eșecul acțiunilor violente ale Ungariei din decembrie 1989, martie 1990, de alipire prin violență a Transilvaniei la Ungaria, maghiarii au adoptat tactica pașilor mărunți, cu revendicări și obținerea treptată de privilegii, în toate domeniile, chiar în dauna populației majoritare.

Kiraly Karoly, fost membru supleant al Comitetului Politic Executiv al Partidului Comunist Român, a încercat refacerea în martie 1990, a Regiunii Autonome Maghiare, dar mult diferită de cea stabilită de Stalin, adică cu o autonomie absolută.

Același Karoly, în 1997, a prezentat „Cartea autodeterminării Ardealului”, iar peste un an, la 12 septembrie 1998, a instigat mulțimea la mișcare secesionistă, sub deviza „fără frică”.

A acțiunile separatiste întreprinse de-a lungul anilor au fost nenumărate, în afara legilor în vigoare, inclusiv cu așa-zisul „ținut secuiesc”, pe criterii etnice, format din județele: Harghita, Covasna și Sud - Estul județului Mureș.

A acțiunile au fost întreprinse de liderii unor asociații civile maghiare, neînregistrate legal: Consiliul Național Secuiesc, Consiliul Național al Maghiarilor din Ardeal, Uniunea Civică Maghiară etc.

Organizațiile, ilegal înființate în Transilvania, sunt replici ale celor maghiare, contravin articolului 3 din Constituția României din 2003, minoritatea maghiară din România nu este a doua națiune din această țară, iar statul român este stat național unitar.

La recensământul din 07.01.1992, conform dreptului fiecărei persoane de a-și declara liber originea etnică și limba maternă, populația României a fost de 22 760 449 locuitori.

Nr. crt.	Populația totală	22 760 449	100%
1.	români	20 352 980	89,4%
2.	maghiari (inclusiv secui)	1 620 199	7,1%
3.	romi	409 723	2%
4.	germani	119 436	~0,5%
5.	ucrainieni	66 833	~0,3%
6.	ruși-lipoveni	38 688	~0,2%
7.	turci	29 533	~0,1%
8.	sârbi	29 080	~0,1%
9.	tătari	24 649	~0,1%
10.	slovaci	20 672	~0,1%

11.	bulgari	9935	~0,05%
12.	evrei	9107	~0,05%
13.	croați	4180	<0,05%
14.	cehi	5800	<0,05%
15.	polonezi	4247	<0,05%
16.	greci	3897	<0,05%
17.	armeni	2023	<0,05%

Populația României și a Ungariei a evoluat astfel:

România	Ungaria
1881 – 10 000 000 locuitori	
1912 – 12 890 000 locuitori	
1930 – 14 230 000 locuitori	
1948 – 15 872 000 locuitori	
1970 – 20 559 416 locuitori	1970 – 10 340 000 locuitori
1977 – 21 559 416 locuitori	1980 – 10 710 000 locuitori
1990 – 23 210 000 locuitori	1990 – 10 360 000 locuitori
1992 – 22 810 000 locuitori	1991 – 10 340 000 locuitori

La Conferința de Pace de la Paris, delegația maghiară a prezentat date referitoare la Transilvania, de la 01.12.1918: din 5 366 305 locuitori, 2 819 405 (53,8%) erau români, 1 663 576 (31,8%) erau maghiari și secui și 556 344 (10,5%) erau germani.

Recensământul din 1992, reconfirmă cele prezentate mai sus și prin repartitia pe confesiuni:

- ortodocși = 19 762 135 (86,8%), 12 500 biserici, 15 246 preoți;
- romano - catolici = 1 144 80 (5%), 1151 biserici, 1244 preoți;
- reformați = 801 577 (3,5%), 977 biserici, 1011 preoți;
- celelalte confesiuni sub 1%.

O altă situație referitoare la România este cea privind numărul de peste 10 milioane de români, care trăiesc în afara granițelor României: Republica Moldova, Nordul Bucovinei, Sudul Basarabiei, Ucraina, Rusia, Bulgaria, Serbia, Ungaria, Slovacia etc.

Analiza prevederilor Constituției României din anul 2003, art. 120, 121, art. 1 - 10, prevăd drepturile referitoare la autonomia locală, relațiile și descentralizarea stabilite în limitele Constituției.

Constituția României din anul 2003, la art. 4,6, 16, 20, 23, 25, 29, 30, 31, 32, 45, 46 prevede în detaliu drepturile existente: religioase, libertatea de exprimare, informare, educație etc., în multe cazuri, în detrimentul românilor, ca să nu mai amintim de celebra Lege Appony care a determinat ca puținele școli românești din Ungaria să fie desființate pentru totdeauna.

„Prezența etnicilor români în Ungaria s-a redus de la cifra oficială de 160 000 după război, la 22 000 în anii 1970, ca apoi aproape să dispară.

Un ziarist american cita observația „că așezări românești au fost lăsate pe teritoriul Ungariei, ca urmare a Tratatului de la Trianon.”¹

În iulie 1989, președintele interimar Matyas Szüräs al Ungariei, după ce a insistat că extinderea suveranității Ungariei asupra etnicilor maghiari care locuiesc dincolo de granițele actuale ale Ungariei, nu implică intenții revizioniste, iar cea mai bună soluție pentru problemă ar fi fost să se acorde Transilvaniei autonomie după cel de-al Doilea Război Mondial², de parcă ar fi uitat de ocupația maghiară în urma Dictatului de la Viena, urmat de un cumplit genocid.

În urma celor 2100 de probe depuse la Tribunalul Internațional ONU, după zeci de ani, Ungaria a fost obligată să-și ceară scuze României pentru masacrul din Transilvania, deși este mult prea puțin.

Același președinte interimar al Ungariei abrogă unilateral Tratatul de Prietenie cu România, care stabilea frontiera dintre cele două țări și cere independența de drept a Transilvaniei.

Unitățile militare sovietice și maghiare au fost dislocate de la granița cu Austria, la granița cu România, în aprilie 1989, în vederea intervenției în România.³

Cele de mai sus sunt confirmate chiar de secretarul general al Pactului de la Varșovia, Ivan Aboimov, chiar mai mult acesta susține că

¹ Larry Watts, *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013, p. 644.

² Idem pct. 1, p. 620.

³ Idem pct. 1, p. 640.

„Ungaria cerea ca noi să intervenim în România pentru soluționarea problemei Transilvaniei.”⁴

„Ministrul de externe Horn a militat atunci pentru intervenție, iar Gorbaciov, Râșnov și Șevardnadze au exclus în mod explicit”⁵, chiar dacă Ungaria promova în rândul opiniei publice internaționale, transferul de suveranitate asupra Transilvaniei sau a unei părți din ea de sub autoritatea României.

În decembrie 1989, au intervenit în România: 3000 luptători maghiari, 1000 luptători sârbi, comandouri din Franța și cei 67 500 de turiști sovietici care au mai rămas până în decembrie 1990, cel puțin 30 000.⁶

Analiza direcțiilor politicii Budapestei asupra României până în 1989 și după aceea poate crea cadrul real revizionist:

- editarea a numeroase lucrări științifice, în special în istorie, cu vădită tentă revizionistă (antiromânească);
- controlarea și coordonarea minorităților maghiare din România, Cehoslovacia, Iugoslavia, încurajând tendințele separatiste;
- menținerea mereu trează a nostalgiei după ficțiunea istorică a „Ungariei Mari”;
- promovarea continuă în mentalitatea minorității maghiare din România a ideii de superioritate a națiunii maghiare.
- folosirea bisericii, a mass - mediei, a scriitorilor, artiștilor etc. în menținerea unei legături strânse dintre Ungaria și minoritățile din vecini;
- coordonarea aproape perfectă a acțiunilor emigrației maghiare prin acțiuni propagandistice în Occident, SUA etc.
- s-a reușit menținerea trează a revanșei, ideea obsesivă a anulării Tratatului de la Trianon, pentru ca Transilvania să revină la Ungaria.

Mijloacele folosite sunt diverse:

- falsificarea relațiilor istorice, demografiei etc. pentru a demonstra apartenența Transilvaniei la Ungaria;
- înființarea în cadrul guvernului maghiar a unui minister care să răspundă la problemele maghiarilor de peste hotare, mai ales din România, Slovenia și Serbia;

⁴ Idem pct. 1, p. 642.

⁵ Idem pct. 1, p. 667.

⁶ Idem pct. 1, p. 667.

- proferarea de acuzații nefondate privind maghiarii din Transilvania;
- necesitatea misiunii civilizatoare a Ungariei în această parte a Europei;
- compromiterea pe plan extern a României (neacordarea clauzei pentru România de către SUA, inclusiv propaganda antiromânească continuă);
- contestarea caracterului național, unitar al statului român;
- sfidarea, provocarea, încălcarea cu bună știință a regulilor privind arborarea drapelului României;
- crimele oribile din 1989, la Harghita și Covasna;
- înlăturarea a tot ce este element românesc din cele trei județe;
- sfidarea pe față în localurile de desevire publică a românilor, amenințări, represalii;
- schimbarea numelor instituțiilor de învățământ cu nume sinistre maghiare;
- peste 5000 de români au plecat din cele 2 județe (Harghita și Covasna).

Mai periculos decât orice sunt taberele de pregătire militară, fizică etc., sub acoperirea de cercetași (Vlăhița, Secu -Toplița, Izvorul Mureșului etc.) plus procurarea de armament, muniție și explozivi.

Riposta oficialităților din Slovenia și Serbia la amestecul Budapestei în problema minorităților maghiare din statele lor, poate fi un exemplu de demnitate, verticalitate și bun simț care poate fi urmat.

Idem răspunsul SUA din 1996, față de amestecul grosolan al Ungariei în treburile interne ale statelor vecine ei: România, Serbia, Slovacia etc.

Unul dintre cele mai complexe studii referitoare la psihologia poporului român a fost întreprins de Daniel David, inclusiv despre relația cu minoritățile, despre care menționează că „*distanța psihosocială percepută între minoritatea maghiară și populația majoritară din țările analizate, este cea mai mică în România*”⁷, deci o doză de toleranță din partea românilor și încă mai sper să fie apreciată cum se cuvine, nu cum a fost considerată până

⁷ Daniel David, *Psihologia poporului român*, Editura Polirom, Iași, 2015, p. 268.

în prezent o slăbiciune a noastră, a românilor. Toate au o limită și rezultatul îl cunoașteți.

BIBLIOGRAFIE

- ANDREESCU A., OLA G., *Spațiul Schengen, mit sau realitate*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2018;
- ANDREESCU A., ANDREESCU D., BARDAȘ D., *Efectul migrației asupra securității României și a Europei*, Editura Rao, București, 2016;
- ANDREESCU A., BARDAȘ D., *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București, 2006;
- ANDREESCU A., V. Costică., B Octavian, *Siguranța națională și ordinea publică 1859 – 2000*, Editura Artprint, 2002;
- ANDREESCU A., BURCIN O., MUNTEANU N., BĂLAN A., *Starea de asediu în România modernă*, Editura All, București, 2000;
- ANDREESCU A., TOMA G., *Strategia Apărării Totale. Prezent și viitor*, Editura Artprint, București 1999;
- ANDREESCU A., NINĂ D., *Terorismul, analiză psihologică*, Editura Timpolis, Timișoara, 1999;
- ANDREESCU A., *Ordinea publică – componentă a securității naționale*, Editura Ministerului de Interne, București, 1996;
- DAVID D., *Psihologia poporului român*, Editura Polirom, Iași, 2015.
- WATTS L., *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013.
- Raportul Comisiei Parlamentare de audiere a persoanelor care după 22 decembrie 1989 au fost nevoite să-și părăsească locul de muncă și domiciliul din județele Harghita și Covasna;*
- Declarația Uniunii Democrate Maghiare din România privind problema națională*, Cluj, 25 octombrie 1992;
- Stările de criză, cauzele și situațiile care le determină, modalitățile de ripostă - măsurile (MAI) (Teză de doctorat)*, Andreescu Anghel;

Forțele de ordine publică și principiile de întrebuițare a efectivelor în situații de criză (Teză de doctorat);

Structura populației din anul 1992 (Teză de doctorat);

Pretenții teritoriale – Retrospectivă istorică (Teză de doctorat);

Asociații culturale întemeiate de maghiari în zonă (Teză de doctorat);

Alte anexe unde se pot declanșa asemenea acțiuni teroriste (Teză de doctorat);

Ministerul Afacerilor Străine, *Tratat de pace între România și puterile Aliate și Asociate*, semnat la Paris la 10 februarie 1947, București 1947.

2019 2020 aerodays T A N D E M

2019 2020 aerodays T A N D E M

8th European Aeronautics Days Bucharest - 2019 and Berlin - 2020

TandemAER0days19.20

Bucharest, May 27th - 30th, 2019, Palace of Parliament

Hosted and organised by:

  Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt
German Aerospace Center

Co-organised by:

In collaboration with:

Supported by:

 This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under Grant Agreement No. 824238

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR !

Pentru cei ce doresc să publice articole în Revista de Științe Militare, publicație indexată în baza de date internațională CEEOL și pentru o mai bună procesare a articolelor, supunem atenției dumneavoastră, următoarele cerințe obligatorii.

1. Criteriile de selecție a articolelor sunt următoarele:

Circumscrierea în aria tematică a revistei în următoarele domenii: actualitatea politico-militară; tendințe și perspective în domeniile securitate, apărare, geopolitică și geostrategie, societatea informațională; problematica păcii și a războiului; strategie militară; securitate cibernetică.

Originalitatea – argumentare proprie; caracter de noutate; să nu fi fost publicat anterior;

Caracter științific al lucrării – stil neutru, obiectiv, argumentarea afirmațiilor și precizarea tuturor resurselor bibliografice utilizate;

Bibliografie relevantă, care să cuprindă lucrări de prestigiu și surse recente, redactată conform cerințelor bazei de date internaționale în care este publicată revista;

2. Dimensiunea articolului și norme de editare.

Dimensiunea articolului poate varia între minim 6 și maxim 12 pagini (inclusiv notele de subsol, bibliografia, figurile și anexele).

Setări pagină: margini 2 cm, format A 4.

Textul, articolului se va scrie cu font Times New Roman, dimensiune corp 12, spațiere la 1 rând, cu diacritice. Nu sunt acceptate fonturile care au măpări neobișnuite (în care caracterele diacritice – ș, ț, ă, î, â și Ș, Ț, Ă, Î, Â – înlocuiesc alte caractere - [,], @, ~, \ ș.a.m.d.). Articolul trebuie cules, pur și simplu, fără nicio altă formatare în afara sublinierilor, acolo unde este cazul folosind bold și italic.

Ecuatiile. Indiferent de locul pe care îl ocupă în cadrul articolului, ecuațiile se introduc numai în Microsoft Equation Editor. La limită, se acceptă ecuații scrise de mână, numerotate și trimise separat de restul articolului).

Figurile. Sunt acceptate formatele vectoriale standard. În cazul figurilor produse cu o altă aplicație decât Microsoft Word (de exemplu, Corel Draw sau AutoCAD), fișierele respectivelor aplicații vor fi trimise împreună cu restul articolului. Figurile trimise în format electronic vor fi desenate la dimensiunile la care pot fi tipărite, iar dimensiunea textului trebuie să fie între 8 și 12 puncte tipografice. Sunt acceptate și figuri desenate de mână, pe foi separate de restul articolului, cu condiția ca desenele să fie clare și să poată fi ușor identificat locul din cadrul articolului în care trebuie să se regăsească.

Denumirea fișierului trebuie să conțină numele autorului și titlul articolului fără diacritice. Salvarea se va face ca document Word.

3. Structura articolului

Titlul articolului în limba română și în limba engleză (centrat, scris cu majuscule, bold, font 14).

Sub titlul articolului o prezentare de autor succintă, care să cuprindă următoarele elemente (după caz): grad militar, titlu didactic/cercetare, titlu științific, prenume, nume, iar la subsolul paginii funcția deținută la principala afiliere instituțională, în cazul doctoranzilor – domeniul cercetării, universitatea, e-mail.

Un rezumat relevant, de circa 150 de cuvinte (caractere italice), 5-6 cuvinte-cheie (caractere italice), în limba română (rezumat) și engleză (abstract).

Introducere/Considerații preliminare.

Două-patru capitole, eventual sub-capitole. Opțional, dacă se consideră util pentru argumentare, pot fi incluse în articol tabele/grafice/imagini, cu trimitere din text către acestea. Ele vor fi expediate redacției odată cu articolul, în format jpeg/png/tiff. În cazul tabelelor, deasupra se scrie, „Tabelul nr. X: titlu”, iar în cazul imaginilor, hărți, etc., dedesubt se scrie Figura nr. X: titlu”. În ambele cazuri, se menționează sursa (dacă este cazul) în notă de subsol.

Concluzii.

4. Referințe bibliografice

Articolul va cuprinde note de subsol și bibliografie, după modelul ilustrat în cele ce urmează. Toate sursele bibliografice citate se indică în limba în care au fost consultate, cu transliterație în caractere latine dacă este cazul/opțional, traducerea titlului din limba străină; La notele de subsol, se începe cu prenumele autorului, iar la final se menționează și nr. paginii/paginilor (p./pp.).

Titlul unui articol se marchează cu ghilimele, iar numele revistelor și al cărților se marchează cu caractere înclinate (cursive) /italice.

Exemplu de carte: Milton G. Leherer, *Ardealul pământ românesc*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989, pp. 37 - 45.

Exemplu de articol: Anghel Andreescu, „Ardealul a fost și va rămâne pământ românesc”. în *Revista de Științe Militare*, nr. 2/2019, București, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, p. 96.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată).

Exemplu: Daniel Guță, „Cât de întinsă a fost Dacia antică. Regele care i-a lărgit cel mai mult granițele, dar nu a reușit să aducă pacea în ținut”, în *Adevărul*, nr.14 martie 2017, disponibil la <https://adevarul.ro/locale/hunedoara/cat-intinsa-fost-dacia-antica...>, accesat la 02 09 2019.

La bibliografie, se vor menționa toate lucrările citate în articol. Sursele se ordonează alfabetic, după numele autorului, scris cu majuscule.

Exemplu de carte: BUZATU G., *România sub imperiul haosului 1939-1945*, Editura Polirom, București, 2007.

Exemplu de articol: CALAFETEANU I., „Spolierea României la Tratatul de Pace de la Paris”, în *Historia*, nr.3/2014, București, Editura Polirom.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată). Exemplu:

DAVID A. V., „Generalul Berthelot – un francez cu inimă de român”, în volumul *Studii de istorie a înălțării și declinului nației românești*, Editura TENPUS DACOROMÂNIA COMITERRA, București, 2006, disponibil la <http://fscro.eu/generalul-berthelot-unfrancez-cu-inimă-de-roman>, accesat la 22 09 2019.

5. Evaluarea științifică a articolelor se realizează de referenții științifici ai revistei. Concluziile acestora sunt aduse la cunoștința autorilor, ele reprezentând argumentul pentru acceptarea/respingerea articolelor. În urma evaluării, există trei posibilități: *a) acceptarea articolului* spre publicare ca atare sau cu modificări minore; *b) acceptarea articolului* spre publicare cu modificări/completări de substanță; *c) respingerea articolului*.

Nota bene: Redacția își rezervă dreptul de a face sau de a solicita autorilor modificări ce se impun pe text. Articolul se predă redacției în termenul agreat și va corespunde formei finale a materialului în limba română sau în engleză. Traducerea în limba engleză (British English sau American English, respectând principiul consecvenței) trebuie să fie completă și corectă, corespunzătoare standardelor academice, întrucât ediția în limba engleză este indexată în baze de date internaționale și difuzată comunității științifice internaționale.

Citatele din lucrări/documente oficiale (legi, tratate etc.) și din declarațiile existente în limba engleză ale unor personalități trebuie preluate ca atare din original. *Ghilimelele* se notează astfel: în limba română „...”, iar în limba engleză: “...”.

Materialele nu vor conține informații clasificate.

Responsabilitatea privind conținutul articolelor revine în totalitate autorilor, în conformitate cu Legea nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare. Autorul are obligația să supună articolul unui proces de analiză antiplagiat înainte de a-l preda redacției.

Articolele publicate sunt supuse legii copyright. Toate drepturile sunt rezervate Academiei Oamenilor de Știință din România, indiferent dacă se are în vedere întregul material sau numai o parte a acestuia, în special drepturile privind traducerea, retipărirea, reutilizarea ilustrațiilor, citatele, difuzarea prin mass-media, reproducerea pe microfilme sau orice alt mod și stocarea în baze de date. Sunt autorizate orice reproduceri, fără perceperea taxelor aferente, dacă este precizată sursa.

Nerespectarea acestor cerințe va atrage respingerea articolului. Trimiterea articolului către redacție constituie implicit acordul autorului în privința celor arătate.

Pentru mai multe detalii despre publicație, puteți accesa site-urile noastre: www.aosr.ro; www.stiintemilitare.eu.

Vă mulțumim!
Colegiul de Redacție